

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SAMLINGER

TIL

JYDSK HISTORIE OG TOPOGRAFI.

I Bind. 1866—67.

UDGIVET

AF

DET JYDSKE HISTORISK-TOPOGRAFISKE SELSKAB.

AALBORG.

FORLAGT AF MARINUS M. SCHULTZ
OG TRYKT HOS O. OLUFSEN.

Aalborgs Navn og Vaaben.

Af D. H. Wulff.

(Træsnittene skaarne af Toldassistent J. F. Topp i Aalborg.)

Enhver, der uden sproglig og historisk Indsigt kommer til at tænke over vore Bynavne, vil enten standse ved meget, som han ikke forstaaer, eller gribe, hvad der ligger først for Haanden og synes saa naturligt, men netop derved mangen Gang tage fejl. Naar nu slige Fejltagelser ofte bestyrkes ved billedlige Fremstillinger, der skrive sig fra en Tid, som manglede dybere Indsigt, ere de vel undskyldelige; men saasnart Opmærksomheden er henledet derpaa, og der ikke længere mangler Midler til bedre Opfattelse, bliver det Tegn paa en barnlig Vedhængen ved det umiddelbare Indtryk, naar man ikke vil benytte de Resultater, hvortil Videnskaben kommer. Denne bliver vel ofte, og især i denne Retning, staaende ved mange Fænomener, som den ikke kan forklare; men da tilstaaer den det selv og opstiller, hvad der kan siges for og imod enhver Sag, og lader den da staa uafgjort hen. I andre Tilfælde ere dens Undersøgelser saa sikre, at den fremstiller Udbyttet som fuld Sandhed, og da meddeler den tidligere mangelfulde Forsøg blot som historiske Kjendsgjerninger og tit som rene Kuriøsiteter.

Til Bevis blot et Par Exempler. Navnet Aarhus afledes saaledes ganske sikkert af de oldnordiske Ord *á*, Ejeform *ár* (en Aa) og *ós*, en Munding, Byen ved Aaens Udløb. Men da denne rigtige Afledning var bleven fordunklet, og den gamle Stavemaade af Navnet, Aros og Arus, i Tidens Løb var bleven forandret til Aarhus (Aarhuus), troede man, at det skulde betyde et Hus til Aarer og dannede derefter et Vaaben først med 3 paa tværs liggende Aarer (1581) og siden endog med et Hus

med 3 Aarer indeni, uagtet man havde et ældre Vaaben, hvoraf man kjender et Aftryk fra 1421, og hvori der ikke er Spor af Aarer (s. Afbildningerne paa Grundtegningen af Byen i Pontopp. Atl. IV og i Traps Beskriv. af Danmark, i Erslevs Afhandling „Danske Kjøbstadsnavnes Forklaring og Skrivemaade“ i Rosenhoffs ill. Almanak for 1858 og i Flinchs Almanak for 1866 S. 40). — Navnet Ringkjøbing kunde tyde hen paa en *ringe* Kjøbstad, men menes at være en Forvanskning gennem Rængkøping og Rænnukøpingh af Ragnarsstadir, som den kaldes i Knytlingasaga med den Tilføjelse, at Svend Estridsens Ven Ragnar boede der. (Trap.) — Navnet Kolding, hvis Afledning er usikker, og som oprindeligt skreves Kaldyng, har man villet forklare af *Kaal* og *Dyng*e og herfor fundet en Bekræftelse i Byens ældre Vaaben, hvori ses en Ørn staaende paa en Høj (Dyng) og ved dennes Fod en Aa og en Plante, som skulde forestille Kaalen (s. Fyhns Efterretninger om Kjøbstaden Kolding S. 13 og Titelbladet til samme.) — Navnet Horsens kommer da ligeledes af Hors, Hest (Horsnæs), hvorfor Byens Vaaben ogsaa viser en Hest bunden til et Træ (Trap). O.s.v., o.s.v.

Efter samme overfladiske Betragtningssmaaede har man ment, at Navnet Aalborg kommer af Aal, hvortil det passede fortræffeligt, at Byens Vaaben nu fremviser 3 Aal og at den allerede tidlig havde stort Ry for sit herlige Fiskeri; men vi skulle se, at denne Afledning af Navnet enten er falsk eller dog rimeligvis maa forklares paa en anden Maade end den hidtil almindelige.

Naar Aalborg nemlig i ældre Tid berømmes for sit Fiskeri, er Talen, saa langt man kan gaa tilbage, bestandig om den betydelige Fangst af *Sild*, hvorimod *Aalen* spiller en meget underordnet Rolle. Saaledes skulde den bekjendte Tolder Hans Bartholomæi paa Kristian den andens og Frederik den førstes Tid (se om ham Allens Breve og Aktstykker ti Kristian den andens og Frederik den førstes Historie I. S. 17—19, Anm.) i Embeds Medfør ej blot indsamle Told og Sice, men endog salte Sild til Kongens Brug, hvilket ses af hans aarlige Regnskaber, og i de hyppige Kvittancer (s. Suhms N. Saml. I Bd.) omtales stadig Nedsaltning af Sild, aldrig af Aal. — I Kristian den andens Forordninger om Fiskeri i Limfjorden af 1515 og 1516 (Suhm N. Saml. I, 86; III, 161 og ældre Saml. II, 141) og i Kristian den tredies Forbud mod at bruge Pulsvaad i Limfjorden af 1535 (D. Mag. 3

Række 4 B. S. 202) omtales ligeledes kun Silden og Sildefiskeriet, hvorimod der i Anmærkn. til to Breve af 1503 fra Biskop Niels Stygge til Mourits Nielsen af Aagaard, Høvedsmand paa Aalborghus, om Forbud mod Silderuser i Limfjorden dog ogsaa nævnes et Aalegaardssted. (D. Mag. 3 Række 3 B. S. 295.) — Et andet Bevis kan hentes fra nedenstaaende Liste, taget af Orlriks Bog om Aalborgs Handel, der vel er fra en langt senere Tid (ældre Angivelser haves ikke ved Haanden), men dog igjennem et langt Tidsrum viser Sildens betydelige Overvægt over Aalen.

Tabel over indførte og udførte Varer:

Sild, ferske:

Indført.

	Fra Danmark.	Norge.
1706	”	”
1754	”	”
1755	”	”
1769	”	”

Udført.

	Til Danmark.	Norge.	Fremmede Steder.
1706	for 14 Rd.	”	for 153 Rd.
1754	1200 Ol.	”	”
1755	”	”	for 196 Rd.
1769	”	”	”

saltede:

Indført.

	Fra Danmark.	Norge.
1706	6 Læst. 3 Tdr.	6 Tdr.
1754	20 — ” —	613 —
1755	” — 5 ³ / ₄ —	” —
1769	8 — 4 —	” —

Udført.

	Til Danmark.	Norge.	Fremmede Steder.
1706	1396 ¹ / ₂ Læst.	272 ¹ / ₄ Læst.	1273 ¹ / ₂ Læst.
1754	525 — 11 Tdr.	” —	581 — 3 Tdr.
1755	786 — 4 —	” —	369 — 7 —
1769	296 — 3 ¹ / ₂ —	5 ³ / ₄ —	60 — ” —

tørre:

Indført.

	Fra Danmark.	Norge.
1706	11 Tdr.	4 Tdr.
1754	4 —	” —

	1755	34	Tdr.		„	Tdr.	
	1769	18	—		„	—	
				Udført.			
	Til Danmark.			Norge.		Fremmede Steder.	
1706	1400	Tdr.		195	Tdr.	189	Tdr.
1754	1218	—		16	—	5	—
1755	1199 ⁵ / ₈	—		„	—	8	—
1769	1022 ³ / ₄	—		3 ¹ / ₄	—	„	—
				<i>stegte:</i>			
				Indført.			
				Fra Danmark.		Norge.	
	1756	„		„		„	
	1769	„		„		„	
				Udført.			
	Til Danmark.			Norge.		Fremmede Steder.	
1756	75	Dunke.		24	Dunke.	„	
1769	18	—		„	—	„	
				<i>Aal, saltede:</i>			
				Indført.			
				Fra Danmark.		Norge.	
	1706	13 ³ / ₄	Td.		9	Tdr.	
	1754	„			„		
	1755	„			„		
	1769	„			„		
				Udført.			
	Til Danmark.			Norge.		Fremmede Steder.	
1706	144	Tdr.		163 ¹ / ₈	Td.	37	Tdr.
1754	22 ¹ / ₂	—		66 ¹ / ₄	—	33	—
1755	72	—		133 ¹ / ₂	—	50 ³ / ₈	—
1769	17 ¹ / ₄	—		115 ³ / ₈	—	6	—
				<i>røgede:</i>			
				Indført.			
				Fra Danmark.		Norge.	
	1706	„		„		„	
	1754	„		„		„	
	1755	„		„		„	
	1769	„		„		„	
				Udført.			
	Til Danmark.			Norge.		Frem. Steder.	
1706	„			10,500	Stkr.	„	
1754	85	Sk \mathcal{L} 5 L \mathcal{L} 10 \mathcal{L}		20	Sk \mathcal{L} 6 L \mathcal{L} 10 \mathcal{L}	„	
1755	128	— 17 —	„ -	18	— 6 — 4 -	„	

Til Danmark. Norge. Fremmede Steder.
 1769 120 Skæ 17 L# 11 æ 13 Skæ 6 L# 8 æ „

Navnet skreves i ældre Tid paa forskjellig Maade. Første Gang findes det paa tvende Mønter i det kgl. Mønt- og Medaille-Kabinet i Kjøbenhavn fra Hardeknuds Tid, omtrent 1040, hvor det skrives *Alabur* og *Alebu*, og tildels med samme Form i Kong Knud den helliges Gildes Segl, hvis Omskrift er: *Sigillum convivaru sci Kanuti i Alebur* ∴ Segl for St. Knuds Gildebrødre i Aalborg (s. Worsaae: Afbildn. fra det kgl. Museum for nordiske Oldsager, S. 168). Denne Form af Navnet er enten forkortet for Pladsens Skyld eller maaske Byens ældste uforkortede Navn, dels i Nomin., dels i Akk. eller Dat., svarende til Runestenenes Haiþabu, (∴ Hedeby) i Akk. eller Dat. af Haiþabur, hvor sidste Led af S sammensætningen *Bur* er vort „By“ (s. Thorsen: De danske Runemindesmærker, I, S. 166—7), i hvilket Tilfælde Navnet da først senere ifølge en anlagt Befæstning maa være bleven forandret til *Álaborg*. Paa en Mønt fra Svend Grathestes Tid, omtr. 1140, skrives Navnet med den latinske Form *Alaburga*; andre latinske Former ere *Alburgum* og *Alburgia* (hos Saxo). Paa Marie-Kloster Konvents Segl 1391 er Formen *Aleburg* og paa Stadsseglet, som findes paa et Dokument fra 1421, *Aleburgh*. Først i det 15de og 16de Aarhundrede træffe vi i Dokumenter paa Formen *Olborg*, *Olleborg*, *Aalborg*, dog ved Siden deraf ogsaa *Albore*, *Alborig*, *Alborg*. — Den islandske Form for Navnet, der findes hos Nicolaus Abbaspas, i Heimskringla og Knytlingasaga, er *Álaborg* og staar i Forbindelse med Navnet *Álasund* (Aalesund), der betegnede den Del af Limfjorden, som fra Hals strækker sig til Øen Egholm (s. Werlauff: Symb. ad geogr. med. ævi S. 15 og 34); om nu Roden til dette sidste Navn er *Áll*, en Flodseng eller Strømleje, (*alveus*), hvorefter Benævnelsen for denne Del af Fjorden er dannet, fordi den, i Modsætning til Fjorden vest for Egholm, der deler sig i mange Løb og Bredninger, samler sig i et enkelt, smalt og bugtet Strømleje, hvilket N. M. Petersen synes at antage i Oldn. geogr. Ordbog, eller det kommer af *Áll* i Betydning af Aal, hvorpaa Formen i Gen. Plur. *Ála* snarest synes at tyde, er uvist, da der er noget, der kan tale for og imod begge Afledninger; men sandsynligst turde det være, at Navnet paa Sundet er det ældste og oprindeligste, og at den derved anlagte By er bleven opkaldt derefter *Alabur* eller *Álaborg* ∴ *Byen* eller *Borgen ved Álasund*.

At Forklaringen af Navnet har frembudt sine Vanskeligheder, har man tidlig følt, og derpaa tyder ogsaa den Mængde Forsøg, der ere gjorte i den Retning. Saaledes siger *Pontanus* i Hist. rer. dan. (1631) S. 662: „Aalborg har faaet sit Navn af den rige Aalefangst“, hvori *Wolff* i Encom. regni Daniae (1654) S. 73 samstemmer med ham, naar han siger: „Og eftersom denne herlige og meget berømte Søstad Aalborg har sit Navn af det Slags Fisk Aal, da fører og bruger samme Kjøbstad saadant et Vaaben, som er et anseligt Hus med 3 Taarne paa, under hvilket ses 3 Aal og over dem en blaa Løve, som staar udi et blaat Felt“, medens *E. Pontoppidan* den ældre i Gramm. Dan. (1668) S. 205 ytrer: „Aalborg, Alburgum o: Aëlborg, den fælles Borg, eller ogsaa kommer Navnet af All, et gothisk Ord, som betyder et Dyb eller dybt Vand; andre afede det af Aal, hvorfor Henrik Smed (Henricus Faber Malmogius, ved Midten af det 16de Aarhundrede), skrev det *Aaleborrig*, og det med Rette; thi at Byen har sit Navn af Aal, tilkjendegiver dens Vaaben, nemlig et Hus med Taarne, hvorunder ses 3 Aal.“ *P. Resen* anfører i Atlas Dan. (1677) Tom. VI en tredobbelt Afledning: 1) af et gammelt gothisk Ord *Ahl*, som betyder et Dyb, 2) af *Alger*, en Underkonge i Jylland, saa at den oprindelige Form skulde have været *Algersborg*, og til Bevis herpaa anføres en gammel Sang med det Omkvæd: „Kong Alger bygte Alborg, fordi gjelder Helte i Fjorden“, og et andet: „Kong Alger bygte Alborg og slog de gjeller helte (Meningen af disse Ord er ikke klar) i Fjorden“, og 3) af de mange Aal. *Pontoppidan* siger i Dansk Atl. (1769) 5 Bd. S. 109: „Aalborg menes at have sit Navn af Aal, som der ved og omkring fordum i største Mængde ere fangne, og holder man ikke uden Aarsag for, at Stedet først har været et Fiskerleje og beboet af Aalefiskere Her fanges endnu først om Sommeren en stor Mængde skønne Aal i Ruser, som kaldes Weissaal, ligesom de, der fanges i Augusto, kaldes Gaardaal. Andre kunne falde paa at lede Byens Navn fra en af Odins Sønner, som i Edda hedder Ale (Áli), hvilken kan have fundet Behag i at bygge sig her et Slot eller en Borg og kalde samme efter sig *Aleborg**). Man finder og, at Byen allerførst og i de ældste Tider nævnes *Alaburga*. Den Oprindelse

*) En lignende Forklaring antager *Erslev* i den ovenfor nævnte Afhandling om de danske Kjøbstadnavne, hvor han S. 82 siger, at Byen „rimeligvis har sit Navn af Mandsnavnet *Adal*, sammentrukket til *Ale* eller *Al*“

til Navnet, som nogle i Anledning af gamle Viser foregive, nemlig at Byen først skal have været bygget af Kong Alger og af ham kaldet Algersborg, synes at falde ganske hen i det fabelagtige.“ Endelig har *G. L. Baden* i *Antikv.*, hist., jur. og stat. Notitser og Anekd. (1818) S. 108 følgende Bemærkning: „I Anledning af Byens Navn maa jeg ellers bemærke, at naar man udleder det af Aal, fordi denne Fisk ses i Byens Segl, saa tør dette Bevis for hin Udledning ikke sige meget. Thi det gaar med vore Kjøbstæders Segl som med vor Adels Vaabener, begge ere meget yngre end Stæderne og Staden. Alle Kjøbstædernes oprindelige Segl have uden al Tvivl været et Taarn, bemærkende en Borg, d. e. at sige en Samling af flere til fælles Forsvar; thi Borg i det gamle danske eller islandske Sprog bemærker ligesaa vel en By som en Fæstning. Naar jeg ellers betænker, hvor meget Aalborg ligefra det allerførste, denne By i den nordiske Historie nævnes, er bleven besøgt af Norske, naar jeg dertil bemærker, at Byen i meget gamle Skrifter skrives Olborg, saa er det faldet mig ind, om ikke mulig Norges den hellige Kong Oluf allerførst kan have foranlediget Byens Navn. Jeg ved nok, denne Gisning er meget vovet; men Gætterier høre jo nu til Dagens Orden i vor Historie, og min her grunder sig ikke paa mystisk Hjernespind, men paa historiske Data. De mange Norske, som for Jyllands Handels Skyld søgte Limfjorden, laa ikke altid sikre i dens Udløb ved Hals, hvor Sørøveres Anfald var let; de rykkede derfor op i Fjorden, hvor de stundom kunde overvintre, og opsloge sig der nogle Boder, dem de da mulig kan have givet Navn efter den ikke blot i Norge, men hele Norden over saa højt agtede Kong Ole, at vi danske selv maatte finde os i just fornemmelig for Faderens Skyld at erkjende en Søn af ham for vor Konge.“ Hertil kan endnu føjes, at *J. Becher* i Anm. til *Farstrups og Axelsons Dagbøger* S. 248—9 skriver: „Hvad Aale, Alæ eller Ale Sogn angaar, , da er det udenfor al Tvivl, at dette Sogn er det selv samme som nuværende Bjørnsholms Sogn. At de tvende Aaer, Trend Aa og Bjørnsholms Aa, der indgrændse den halve Del af Sognet, Holmen, hvori Klosteret laa, som og den Tids omværende Skove (løv, lev, le eller blot l'), hvorom endnu den saakaldte Lund ved Lundgaarden i Bjørnsholms Sogn og andre kjendelige Spor, foruden Almuens almindelige Sagn, vidne, have givet Anledning til Navnet, synes ikke ugrundet.

Flere Sogne have samme Navn, og vel og af samme Aarsag. Ja, *Aalborg* selv tror jeg og, førend den blev Borg og Kjøbing, at have heddet saaledes af samme Tilfælde.“ — Altsaa et nyt Navn med en ny Afledning, Aale af Aa og Endelsen —løv, lev, le, l'!

Saa mange, saa forskellige og tildels kunstige Forklaringer vilde ikke været forsøgte, hvis Navnets Afledning ikke medførte særegne Vanskeligheder, og det turde derfor være det forsigtigste oprigtig at tilstaa vor Uformuenhed til' at løse denne Gaade.

Hvad dernæst Aalborgs Vaaben angaar, da er det i Tidens Løb undergaaet ligesaa mange Forandringer, som man har Forklaringer af Byens Navn, saa at det nu er væsentlig forskjelligt fra det oprindelige.

Det ældste Vaaben, vi kjende, findes i Byens Segl,

hvoraf der opbevares en Afbildning i Klevenfelds Samling i Gehejmarkivet efter et Aftryk paa et Dokument fra 1421, og hvoraf 2 Aftryk i Vox fra 1531 findes i det histor. Museum i Aalborg. Det viser os et stort Hus med en stor rundbuet Port i Midten og en mindre, lige-

ledes rundbuet Port eller Indgang til højre og venstre; derover er der et andet, lavere Stokværk med et stort Midtparti, der forlænges op over Tagets Højde. Paa Taget er der paa hver Side deraf en større og en mindre opstaaende Figur, der kunde forestille Skorstene. Til højre for Huset er en Halvmaane med Aabningen opad, til venstre en Stjerne, ganske som paa Kong Knuds Gildes Segl og i flere andre Kjøbstæders Vaaben. Under Bygningen vælte tre mægtige Bølger sig over hverandre, og derunder synes to krumme

Linier at antyde to Aal. Omskriften er: Sigillum villanorun in Aleburgh ꝛ: Aalborg Kjøbstadborgeres Segl.

Fra Aarene 1535 og 1562 haves et Voxaftryk, der ligeledes gjemmes i det historiske Museum i Aalborg, af et Segl, der vel er meget mindre og noget forskjelligt fra det ældste, men dog i Hovedtrækkene ligner det. Midtpartiet gennem Taget er her svundet ind til en tykkere Bjælke eller sligt, som hæver sig op over hele Bygningen. Halvmaane og Stjerne findes ogsaa her, men Bølgerne mangle, vel nærmest for Pladsens Skyld, og Aalene ere lagte korsagtig over hinanden.

Omskriften er: Ville Albgæsis Signet ꝛ: Aalborg Kjøbstads Segl. Fra 1608 findes et nyt Segl i et Voxaftryk, der danner Overgangen fra dette til det næste, som det i det hele ligner; kun mangler her baade Bølgerne og Aalene, hvis Plads er optaget af nogle utydelige Figurer som Krøller.

To Voxaftryk fra 1648 og 1657 af et og samme Signet vise os atter Bygningen lidt forandret; men her fremtræde første Gang under den tre parallelt løbende Striber, der rimeligvis skulle betegne Aal, og fra hvilke de senere Aal i Vaabenet skrive sig.

Fra Aar 1732 indtil 1771 haves Aftryk i Lak af et nyt Vaaben (se Fig. 1 paa omst. Side), hvor vi første Gang finde Formen af en sammenhængende Underbygning med 3 Taarne, af hvilke det midterste rager endel op over de to Side-taarne. Her viser sig ogsaa for første Gang en Løve i oprejst Stilling i Porten midt i Bygningen og nedenunder denne de tre Aal. Hertil slutter sig Aalborg Kjøbmænds Lavs Segl (se Fig. 2). Samtidig hermed og lignende dette ere de i Træudskaarne Vaabener paa Magistratsstolene i Budolfi og Frue Kirke (fra 1739 og 40); men ved Siden heraf gives der ogsaa fra 1729 til 1816 samtidig flere andre Vaabener i Segl (se Fig. 3 og 4), der med faa indbyrdes Afgivelser vise tre fritstaaende Taarne, et større i Midten og to mindre, meget skæve, der paa hver Side støtte sig op mod hint, dels umid-

delbart, dels med et lille Mellemrum. I dem alle findes de tre Aal; men snart findes, snart mangler Løven i Porten.

Fig. 1.

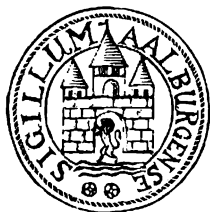

Fig. 3.

Fig. 2.

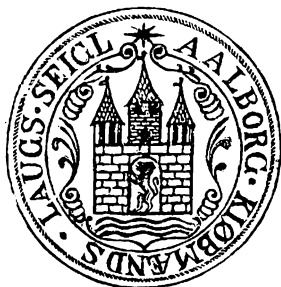

Fig. 4.

Det nuværende Raadstuesegl, saavel som de to Vaabener, der findes paa den nordre Side af Raadstuebygningen (fra 1759) og paa Vagtbygningen paa Nytorv (fra 1805), har ligel. tre fritstaaende, men lige Taarne, et større i Midten med en staaende Løve i Porten og et mindre paa hver Side, og derunder de tre Aal. Naar Raadstuen har faaet dette Segl, kan ikke bestemt angives.

Det vil heraf ses, at der ikke haves nogen fast og bestemt Form for Byens Vaaben, og man kunde derfor vel ønske, at man endelig engang vil slaa sig til Ro og opgive videre Forandringer og Forkvaklinger, og da maatte vel det nuværende Raadstuesegl være det bestemmende; men det lader dog ikke til, at et saadant Ønskes Berettigelse endnu staar klart for Folk. I det mindste fremviser Borgerrepræsentantskabets Segl, der dog er af temmelig nyt Datum, en ny og forskjellig Form, idet man har ladet de tre Taarne hvile paa en langagtig Bro med tre Buer*) og opgivet Seglets

*) Et Forbillede haves dog i nogle gamle Polititegn.

runde Form, der ellers var det eneste faste under de mange Forandringer, og trukket den ud til en Oval. Samme Fremstilling af Byens Vaaben findes ogsaa paa Borgerskabets ny Fane, der blev anskaffet i Aaret 1860. En anden Forandring er foretaget ved

Rammen om Vaabenet udenpaa det ny Ting- og Arresthus, opført 1860; Vaabenet selv er her vel det samme som paa Raadstueseglet, men det er anbragt paa et nedad tilspidset Vaabenskjold med en Murkrone foroven og derhos paa begge Sider prydet med et mægtigt Flag, en Omgivelse, Vaabenet aldrig før har vist sig i.

Sluttelig tilføjes, at man ikke ved, af hvem dette saa ofte forvanskede Vaaben er givet Byen, og efter Pontoppidan, D. Atl. 5te Bd. S. 123 hidsættes følgende Beskrivelse og Forklaring af det. „Byens Vaaben er en anselig Bygning med tre Taarne foruden Spidse, paa det mellemste Taarn en Port, deri staar en Løve i blaat Felt, hvor nedenunder ere tre Aal. Nuomstunder forklarer man dette Vaaben saaledes. De tre Taarne skal betyde St. Budolfi Kirkes, vor Frue Kirkes og Skolens Taarne, Løven skal forestille Limfjorden, som Byen ligger hos, de tre Aal skal betyde de tre Aær, som løbe igjennem Byen ud i Fjorden. Men rigtigere synes dog den Forklaring, at Aalene sigte til Oprindelsen af Byens Navn. Ellers maa erindres, at Byens Vaaben, som før var ganske simpelt, er blevet meget forandret og siret i senere Tider.“ Man vil let se, at denne Forklaring ikke er meget paalideligere end de mange Forklaringer af Byens Navn.

Ovenstaaende er en Omarbejdelse og Fuldstændiggjørelse af en Artikel, der blev optaget i „Aalborgposten“ 1862, men gjentages her dels for gjennem et talende Exempel at advare imod at stole for meget paa ugrundede Navneforklaringer, og dels for at fremstille Afbildningerne af Vaabenet i de vigtigste af dets forskjellige Skikkelser, som herved ville være reddede fra Undergang, der ellers let kunde ramme dem, da der af flere af dem kun findes et enkelt Exemplar.